

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitvlvm V. Nonne.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62587)

tur, sed hoc solum, quod tales effractores, (tamen si quoad crimen, de quo suspecti erant, innocentes reperiantur) puniendi sint, quia publicam custodiam violarint, ex eâ verò carceris effractione & fugâ confessio criminis inferri haud potest, cum alia causa valde probabilis fugiendi in promptu sit, videlicet, ut quis carceris se molestiâ, aliisque, quæ inde sequi possunt, periculis se liberet, an verò ea res saltem indicium afferat criminis, & quantum iudex arbitrari debebit, vide quæ dixi *lib. 1. Th. Mor. Tract. 4. cap. 15. n. 19.*

CAPITVLVM V.

Nonne.

PARAPHRASIS.

Super verba illa apud *S. Ioannem cap. 8. n. 18.* Nonne bene dicimus, quia Samaritanus es tu, & dæmonium habes; respondit Iesus: ego dæmonium non habeo. *S. Gregorius. homil. 18.* ita scribit: duo Christo illata fuerunt; vnum negavit, alterum tacendo consensit.

SUMMARIUM.

1. Qui ex duobus sibi objectis vnum tantum negat, alterum tacitè confiteri censetur.

NOT. vn. Si quis ex duobus sibi objectis vnum neget duntaxat, tum alterum tacitè confiteri censetur, ad hoc locus iste scripturæ allegatur, cum enim Samaritanus hebræâ linguâ custodem significet, idè *S. Greg. homil. 18. in Ioannem*, & alij ante ipsum Patres apud Toletum in citatū locum, mysticum sensum secuti dicebant, Christum, quando ad vnum solum ex objectis respondit negando, alterum, quod Samaritanus esset, tacitè confessum esse, sin autem ad litteralem sensum attendamus, Christus nequaquam confessus est se, quod exprobrabant ipsi iudæi, Samaritanum esse, id est, diuinæ legis transgressorem & contemptorem, qui potius hoc ipsum disertè negavit, cum ait, ego dæmonium non ha-

beo, sed glorifico patrem, qui in cælis est, idcirco autem dominus non iisdem verbis, quibus objectum erat, Samaritanum se esse negavit, quia iudæi existimare potuissent, ipsum loqui de Samaritano natione, sed sapientissimè Christus respondit talibus verbis, quibus secundum sensum, quo illi obijecerant, negaret se legis diuinæ contemptorem esse, vide, quæ docui *lib. 1. Th. Mor. Tract. 2. cap. 3. n. 3.*

CAPITVLVM VI.

Mandata.

PARAPHRASIS.

S. Gregorius I. ad Maximum Episcopum scribit, se mandata Dei meliùs implere, si ouera sua in gubernandis Ecclesiis suis cum fratribus seu Episcopis partiatur, ob eamque causam ipsum Maximum ut Vicarium Sedis Apostolicæ in cunctis Siciliae Ecclesiis constitutum esse, id verò priuilegium non Ecclesiæ eius concessum, sed personæ; quandoquidem ex præteritâ eius vitâ didicerit, quid de subsequente conuersatione præsumendum sit.

SUMMARIUM.

1. Nunc Legati ad Prouincias destinantur, ut vices Papæ gerant, olim constituebantur Vicarij, & quidem plerumque perpetui.
2. Priuilegium aliud reale seu locale, aliud personale, quod cum persona extinguitur.
3. Ex anti acta vita & moribus coniectura & præsumptio fit de futuris.

NOT. I. Cùm Papa omnium Ecclesiarum curam gerere debeat, uti docui *lib. 1. Th. Mor. Tract. 4. cap. 6. n. 8.* idè Legatos ad prouincias destinat, qui vices Pontificis gerant. *cap. 1. de off. delegati.* olim autem Vicarij constituebantur, qui vices Sedis Apostolicæ in Regnis ac Prouinciis sustinebant, uti passim videre est in epistolis Gregorii I. et aliorum